

Színházlátogatás a Magyar Dráma Napja alkalmából

Orosz Eszter, Forgács Fanni, Meier Orsolya: EKF Gyakorló Gimnázium-9.c

2010. Szeptember 25.

1984-től minden évben szeptember 21-én ünneplik A MAGYAR DRÁMA NAPJÁT, annak emlékére hogy 1883-ban ezen a napon volt Madách Imre Az ember tragédiája című drámai költeményének ősbemutatója a Nemzeti Színházban, melyet Paulay Ede állított színpadra.

Nagyon boldogok voltunk, hogy lehetőségünk volt betekinteni a Gárdonyi Géza Színház életébe és megismerhettük az épületet közelebbről is ezen a jeles napon.

A legjobban a díszlet- és a jelmeztervezők csodálatos alkotásai varázsoltak el bennünket. Eddig még nem voltunk a stúdiószínpad termében, de most, hogy oda is betekintheztünk, kedvet kaptunk ott játszódó darabot is megnézni, ugyanis eddig erre még nem volt lehetőségünk. Nagyon izgalmasnak találjuk azt, hogy ilyen közlőrl nézhetünk egy előadást és a színészek minden érzését átérzhetjük.

Mindig varázslatos élmény, amikor nézünk egy színdarabot és nem is hinnénk, hogy mi munka áll mögötte. Amikor a nézőtéren ülünk, akkor már csak a kész, tökéletes produkciót látjuk és olyan, mintha kiszakadnánk a hétköznapiok szürke világából és egy új, csodálatos világ tárulna szemünk elé.

Fantasztikus lehet a színésznek, aki nap, mint nap szembesül ezzel a világgal. Visszarepülhet a török birodalmakba, mint Gül Baba, vagy La Fontaine csodálatos mesevilágában táncolhat egy szarvas vagy egy oroszlán bőrébe bújva. A káprázatos új világ létrejöttében még nagyon sok ember munkája fontos és alapvető. Őket nem láthatjuk a színpadon. Ők egy másik világban vannak, a színpad mögötte világban, ami telis tele van rejtélyekkel. Ahhoz, hogy létre jöjjön a varázs, szükség van rendezőre, aki megálmodja a darabot. Kell egy fantáziadús személy, aki megtervezi a jelmezeket, a díszletet, és kellene

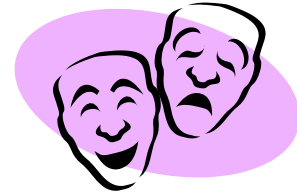

profi szakemberek, akik el is készítik azokat.

Komoly feladat, hogy a díszleteket minden próba után szétszedik, oldalra rakják, majd a következő próbán újra összerakják.

Fontos emberek a világosítók és a hangosítók, akik nélkül nem élveznénk a darabot. A sokszínű lámpák fénye bevilágítja a színpadot, mellyel meg tudják adni az alaphangulatát egy dalnak vagy egy jelenetnek. A színészekből más valaki lesz, amikor a színpadon állnak, és ennek a megvalósításában a sminkesek, a maszkmesterek, és a fodrászok segítenek.

A táncosok tükrökkel körbevett teremben próbálnak, és kemény fizikai munkájuk eredménye egy látványos, fantasztikus produkcióhoz vezet, mely már a tükrözött teremben is élvezetes, hát még a színpadon a látványelemekkel, fényekkel és zenékkal, mely tökéletes egészzé teszi az egészet.

Van egy zord világ a színpad alatt. Mi a színes és mesés forgatagot látjuk, de azt nem, hogy alattuk a sötétben, pár lámpa fényénél, fergeteges zenék játszódnak, mely nélkül nem lenne igazi egy darab. A zenészek vakon, de vérprofin játszanak.

Mi van akkor, ha a színész elfelejti szövegét valamilyen zavaró tényező miatt? Van egy ember, aki kívülről tudja a darabot, és minden színészt kifogástalanul ismer. Ennek a személynek a kezében van a darab sikere, mert ő az, akire a színészek bármikor számíthatnak az előadás lefolyása alatt. Ő nem más, mint a sűgő.

Bárhol történhetnek balesetek, még egy profin betanult darabban is. Ezért a mentősök mindig készenlétben állnak, ha valami baleset történne a színpadon.

Az élmény, amit átéltünk leírhatatlan, mert fantasztikus érzés volt betekinteni egy tőlünk eddig távol álló világba. Mert mi eddig csak a nézőtéren ültünk és a kész produkciót láttuk, de most betekintheztünk az előkészületekbe, a hosszas és fárasztó munkába, ami az elején még csak egy leírt szöveg, egy apró ötlet, majd a végén már egy kész mű, tánccal, zenével, prózával, és lenyűgöző látványelemekkel.

